

7. / 2024
2025

PODLAVIČNÍK

Věděli jste, že je potřeba
17 svalů k úsměvu a
43 k zamračení?
Proto je jednodušší
se usmívat!

V tomto čísle:

- Sportovní okénko
- Literatura
- Rozhovory
- A mnoho dalšího

Milí čtenáři,

naší člensky oslabené redakci se podařilo stvořit nové číslo Podlavičníku. Co v něm najdete? Zuzka s Aničkou zjišťovaly skryté talenty učitelů. Novým příspěvkem je komiks ze života na naší škole. Nezapomněli jsme ani na mimořádný úspěch týmu z PS4B v soutěži Jihočeská sestřička. Soutěživé typy určitě zaujme kvíz na téma „Poznej domácího mazlíčka svého učitele“. Budete překvapeni, jaká zvířata žijí v domácnostech vašich pedagogů.

Příjemné počtení přeje redakce Podlavičníku

OBSAH

Jihočeská sestřička 2024.....	2
Konference zubních techniků	3
Adaptační kurz pohledem třídního LY1	4
Adapťák v dojmech LY1	5
Žijí s námi.....	6
Barevně od pondělka do pátku	15
LETNÍ PAŘÍŽ	16
Literární okénko Marušky Vláškové	18
Skryté talenty a koníčky našich učitelů	20
Kvíz.....	21
Moderní poezie	25
Sportovní okénko	26

Jihočeská sestřička 2024

V sobotu 5. 10. se konal devátý ročník soutěže Jihočeská sestřička. Soutěže se zhostilo město Český Krumlov a místní skvěle vybavená nemocnice. Své odborné znalosti a dovednosti si zde studenti otestovali ve dvou různých kategoriích. První kategorie byla pro VOŠ a VŠ obory Všeobecná sestra, Porodní asistentka a Zdravotnický záchranář. Druhá kategorie patřila studentům 4. ročníků středních zdravotnických škol oboru Praktická sestra. Cílem soutěže bylo prozkoumat znalosti studentů a jejich schopnost je aplikovat v praxi. Soutěžních týmů se letos do Krumlova sjelo celkem šestnáct z různých míst Jihočeského kraje.

Náš tým ze třídy PS4B se skládal z Jindřicha Röschla, Vladěny Novákové, Viktorie Vránové a Kateřiny Krejčí. Soutěžní disciplíny probíhaly po celém areálu krumlovské nemocnice. Příprava na soutěž byla velmi složitá, jelikož byly známy pouze názvy stanovišť jako například: Vývar z kostí, Život se spoustou náhradních dílů anebo Mrknu a vidím! Soutěžící se potýkali s nelehkými úkoly, např. s poznáváním vzorků pod mikroskopem, kardiopulmonální resuscitací, přípravou stolku k miniinvazivním výkonům a mnohým dalším.

Vyhlašování výsledků probíhalo v Prokyšově sále v centru Krumlova nedaleko od renesančního hotelu Krčinův dům, ve kterém byli účastníci ubytováni. Společenský večer, zpestřilo vystoupení dětské taneční skupiny a také projev hlavní sestry České republiky Mgr. Alice Strnadové, MBA. Náš soutěžní tým obsadil první příčku. Po vyhlášení se soutěžící přesunuli do Music baru Zlatý anděl, kde si mohli vychutnat připravené občerstvení ve formě rautu, hudbu a samozřejmě také drinky.

Za náš výkon v této soutěži vdčíme hlavně naší třídní učitelce Mgr. Pecharové, která soutěž ovládla se svou třídou již podruhé za sebou, což svědčí o její profesionalitě a schopnosti své žáky motivovat.

Za tým PS4B Vladěna Nováková

Konference zubních techniků

Střední zdravotnická škola a Vyšší odborná škola zdravotnická uspořádala již popáté dvoudenní odbornou konferenci zubních techniků s mezinárodní účastí odborníků ze zemí EU. V letošním roce byla konference pořádána pod záštitou zřizovatele školy-Jihočeského kraje, který přispěl k uspořádání konference téměř 300 tisíci korunami, a s podporou mnoha sponzorů, určena také oboru dentální hygiena.

Konference byla svým obsahem primárně cílena na odborné učitele 14 zdravotnických škol v ČR, které nabízejí ve svých vzdělávacích programech obor zubní technik a také vyšším odborným zdravotnickým školám, kde se vyučuje obor diplomovaná dentální hygienistka. Ne střední škole se žáci vzdělávají ve čtyřletém maturitním oboru asistent zubního technika a na vyšší odborné škole mohou studenti navázat studiem ve tříletém oboru diplomovaný zubní technik zakončeném absolutoriem a titulem diplomovaný specialista. Českobudějovická VOŠ nabízí již čtvrtým rokem v pomaturitním studiu také obor vzdělání diplomovaná dentální hygienistka, a to střídavě v denní a kombinované formě vzdělání. Do zmíněného prestižního oboru se v letošním roce přihlásilo ke studiu více než 220 uchazečů, kdy přijato mohlo být do kombinované formy vzdělávání pouze 18 z nich.

Odborné přednášky navštívilo více než 130 žáků a studentů těchto tří oborů a 88 odborných učitelů z celé České republiky, z nichž bylo 15 specialistů ze 7 VOŠ v oboru dentální hygiena.

Cílem konference bylo formálně a také neformálně zprostředkovat odborným učitelům, žákům a studentům jmenovaných oborů jedinečná setkání s významnými i zahraničními osobnostmi a erudovanými specialisty v oboru a ukázat jim současný přístup k všestranné péči o pacienta ve stomatologii z nevěšedního úhlu pohledu. Všechny odborné přednášky propojoval současný trend spolupráce lékařů, stomatologů, dentálních hygienistek a zubních techniků.

Z pohledu účastníků byla odborná úroveň konference hodnocena v superlativech. Na vysoké úrovni byla hodnocena také celková organizace a logistika konference, která proběhla i přes vysoký počet účastníků hladce a bez technických problémů. Je škoda, že zájem o akci byl ze strany odborné veřejnosti (lékaři-stomatologové, zubní technici a dentální hygienistky z terénu) téměř nulový.

Budějovická zdravotnická škola rozhodně hodlá v tradici dvouletého intervalu pořádání těchto konferencí pokračovat a těší se na další společné setkání žáků, studentů, učitelů a odborníků ve stomatologii v roce 2026!

Adaptační kurz pohledem třídního LY1

Ten den vidím stále velmi živě. Nezačal nejlépe. Cestou na zdrávku jsem si uvědomil, že jsem nechal doma klíče. Nu což, stane se. S panem kolegou Binderem jsme vyrazili z Máje a cestou trochu nervózně vtipkovali o tom, co nás čeká. Byli jsme v tom s našimi žáky společně – nikdo neznal přesný program. Jen těžko říct, pro koho to bylo větší dobrodružství. Žáci nevěděli, jací budou jejich noví třídní učitelé, a my netušili, jaká parta žáků se nám sejde. O tom, že se budeme jen o pár hodin později brodit v rybníku, mluvit řečí zvířat nebo řešit vraždu, se ani jednomu z nás nezdálo. A žákům asi také ne.

Zapomenuté klíče, brzký ranní budíček, studená voda v rybníku, sprintování po hřišti, balancování s míčkem na provázku či vlastní hledání cesty k rekreačnímu areálu patřily jistě k velmi intenzivním zážitkům. Přesto však největším adrenalinovým sportem bylo sledování vlastní třídy. Ve hře byla celá moje čtyřletá budoucnost! A budoucnost dalších třiceti svěřených duší. Budu muset řešit neustálé kázeňské prohřešky svých žáků? Porozumím jim? A oni mě? Naplníme naše společné hodiny dějepisu krvavou válkou mezi třídním a žáky? Nebo spolu proplujeme dějinami lidstva mírovou cestou až k vítězné maturitě? Potáhneme jako třída za jeden provaz, nebo nás bude čekat nepříjemná přetahovaná? Vynikajícím lektorům a úžasným žákům patří moje velké poděkování. Díky nim se mi totiž začínalo dostávat odpovědí na výše položené otázky. Při překonávání stmelovacích aktivit žáci ukázali ohromného týmového ducha, a ještě větší odhodlání čelit novým výzvám. Úplně všichni lyceisté se zapojili do každé aktivity! Byl jsem mnohokrát svědkem férové hry, laskavého přístupu, kreativního myšlení a zodpovědného chování.

Po návratu do Českých Budějovic jsem se až do večera nemohl dostat domů právě kvůli zapomenutým klíčům. O to více jsem měl času na přemýšlení o své třídě. Nervozita mě opustila. Naopak jsem se začal těšit na čtyři roky, které máme před sebou. Přeju si, abychom se o pěkné třídní klima dokázali postarat lépe než o lahev se sypaným obrazem, která se nám rozbila jen pár dní po návratu z kurzu. Ale jsou to právě střepy, které přinášejí štěstí. Ať nás tedy čekají šťastné čtyři roky!

Martin Souček, třídní učitel LY1

Adapták v dojmech LY1

Byla sranda, dokud nás nedonutili projít rybníkem oblečení.

Na adaptáku mě nejvíc zaujalo, že nebyla nuda. Bylo to super. Jen mě překvapilo, že jsme vstávali tak brzy.

Pan učitel Beran nás přinutil jít poslepu do rybníka. Voda byla studená, celý den jsme sušili věci a smrděli rybinou. Všechny nás to stmelilo.

Překvapilo mě, že byli všichni fajn. Největší zážitek byl ranní rybník. A to, že pan učitel Souček šel do každé aktivity s námi.

Překvapilo mě, že po každé společné akci jsme si byli blíží a blíží a přestávali se vzájemně stydět.

Skvělé byly večerní rituály. Pořád jsme něco dělali, neměli vůbec volný čas a nenudili se.

Myslím si, že jsme se stmelili dobře. Největší oříšek bylo ráno vzbudit Vitise.

Rybník byl strhující, došla mi data hned první den, tak jsem byla smutná.

Čekal jsem, že se hezky vyspím, překvapil mě budíček v 5.40.

Nejvíc mě zaujali laboranti, když nám snědli perník, dále cesta poslepu do rybníka.

Laboranti byli zlí a sežrali nám perník.

Žijí s námi

V dnešním globalizovaném světě je celkem normální, že v každé zemi žijí národnostní menšiny. U nás mezi nejpočetnější patří Slováci, dále několik generací Vietnamců, v současné době Ukrajinci. Potkáváme je všude, na ulici, v MHD i na chodbách naší školy. Většinová společnost se bohužel o život menšin příliš nezajímá. A tak naši redakci napadlo zjistit, jak například u Vietnamců probíhá víkend, zda slaví české svátky, jak u nás žijí Ukrajinci, kteří utekli před válkou.

Zuzka

Předpokládám, že občanství máš české, národnost vietnamskou. Narodila ses v České republice? Co tvoji rodiče?

České občanství zatím ještě nemám, jelikož moji rodiče ho také, ale jakmile mi bude 18, tak si o něj můžu zažádat. Narodila jsem se tady, přesněji řečeno v Budějovicích, moji rodiče se narodili ve Vietnamu a cca v mém věku sem přiletěli kvůli lepším podmínkám jak životním, tak pracovním.

Máš ve Vietnamu příbuzné? Jste v kontaktu? Navštívila jsi Vietnam?

Ano mám, především ty nejbližší, což jsou tety, strýcové, bratrance a sestřenice, jsme v kontaktu, jednou za čas proběhne videohovor a navzájem si povíme, jak se kdo má a zda jsme zdraví. Co bych to byla za Vietnamce, kdybych nikdy nenavštívila Vietnam! 😊

Používáš české křestní jméno, vietnamská jména jsou pro nás obtížně zapamatovatelná. Vybrali ti ho rodiče, nebo ty sama?

Mé české jméno mi vybrali moji „čeští babi s dědou“, ne že bychom byli nějak příbuzní, ale hlídali mě mezitím, co byli moji rodiče v práci. To díky nim umím takhle česky.

Má tvoje vietnamské jméno nějaký význam?

Má, ptala jsem se mamky, proč je mé jméno tak jiné, a co to vůbec znamená a odpověděla mi:

Bao – „drahocenný“ (má plno významů v jiných spojeních)

Sam – „ženšen“ toto slovo je známé ve všech asijských kulturách (ano jako ten kořen)

Ženšen je známý především pro své léčivé účinky

Dodržujete doma nějaké vietnamské tradice a svátky?

Vietnamské svátky a tradice dodržíme, řekla bych, že je to základem každé vietnamské rodiny.

Tet Nguyen Dan (lunární Nový rok) – mezi 21. lednem a 20. únorem

Tento svátek je pohyblivý a začíná, když je měsíc v novu. Slaví se v rodinném kruhu, k tradičním jídlům patří například slaná koláč banh chung, který se připravuje z lepkavé rýže a plní se fazolemi a tučným vepřovým masem.

Thanh Minh (Svátek mrtvých) – 5. den třetího lunárního měsíce

Ve Vietnamu se slaví dny úmrtí nejbližších předků či rodinných příslušníků. Na oltář se dávají obětiny, včetně tradičních jídel, která po obřadu rodina sní.

Le Phat Dan (svátek Buddhova narození) – 8. den čtvrtého lunárního měsíce

Patří k největším buddhistickým svátkům v zemi.

Tiet Doan Ngo (Letní slunovrat) – 5. den pátého lunárního měsíce

Svátek je spojen s upalováním lidských soch a figurín, aby byla uspokojena potřeba dostatečného počtu duší sloužících v boží armádě smrti.

Trung Nguyen (Svátek bloudících duší) – 15. den sedmého lunárního měsíce

Trung je po Tet Nguyen Dan druhým nejvýznamnějším svátkem ve Vietnamu. Věří se, že v tento den je otevřená brána mezi světem živých a mrtvých a duchové mají možnost navštívit své živé příbuzné. Lidé proto přinášejí oběti a jídlo na oltáře ve svých domech nebo v chrámech, aby uctili předky a uspokojili hladové duchy.

Trung Thu (Oslavy středu podzimu) – 15. den osmého lunárního měsíce

Trung Thu je spojen s legendou o Panence v Měsíci a někdy je také nazýván Vietnamský den dětí nebo Svátek plného Měsíce. Oslavy jsou zaměřeny na radost a zábavu pro děti. Hlavními prvky svátku jsou lucerny ve tvaru zvířat, které děti nosí při průvodech a večerních oslavách.

Které české svátky máš ráda? Slavíte Vánoce?

Lhala bych, kdybych neřekla Vánoce nebo Velikonoce, ano slavíme je, ale spíše tím vietnamským stylem, že se příbuzní a rodina sejdou, udělá se obrovská hostina a společně si užíváme společně strávené chvíle.

Jak vypadá třeba víkend ve vietnamské rodině?

Nijak zvláštně, je stejný jako každý jiný den v týdnu.

Vaříte doma vietnamská jídla, nebo dáváte přednost české kuchyni? Které české jídlo máš ráda?

Mamka moc českou kuchyni nemusí, proto se u nás vaří pouze vietnamské pokrmy, jednou za čas udělám něco českého, třeba guláš, bramboračku nebo třeba i bramboráky. Mám ráda svíčkovou, šunkofleky nebo plněné knedlíky 😊

Malá vietnamská inspirace

Karamelizovaný bůček s vejci

Thit kho tau

Ingredience: 800g vepřového bůčku
5 vajec
4 stroužky česneku
1 menší cibule
Chilli paprička
Rybí omáčka, sůl, glutamát, třtinový cukr, pepř a olej

Postup:

Vejce uvažte natvrdo a oloupejte. Pokud chcete, propíchejte již oloupaná vejce párátkem, aby se do nich omáčka lépe vstřebala.

Nakrájejte nadrobno cibuli, česnek a chilli papričku. Maso nakrájejte na cca 3cm kousky. K masu přidejte nakrájený česnek, cibuli, chilli, špetku pepře, lžičku glutamátu, lžičku soli a polévkovou lžící cukru. Zamíchejte a nechte marinovat po dobu 30 min.

Do rozpáleného hrnce nalijte trochu oleje, přidejte 2 lžice cukru a nechte jej zkaramelizovat. Až se vytvoří karamel, snižte teplotu, přidejte do hrnce namarinované maso a restujte je. Po 5 min. restování, přidejte do hrnce 2 malé misky vody. Přiveďte vodu k varu, poté snižte plamen a nechte vařit dalších 30 min. Na závěr přidejte do hrnce vejce a 3 lžice rybí omáčky. Vše pečlivě promíchejte. Vařte dál do změknutí, dokud se nevypaří nadbytečná voda a omáčka nezhoustne.

Mamka moc českou kuchyni nemusí, proto se u nás vaří pouze vietnamské pokrmy, jednou za čas udělám něco českého třeba guláš, bramboračku nebo třeba i bramboráky. Mám ráda svíčkovou, šunkofleky, nebo plněné knedlíky☺

Liší se výchova ve vietnamské rodině od té v české?

Myslím, že ano. Vietnamci třeba velice dbají na vzdělání svých dětí, protože chtějí, aby bylo jejich dítě úspěšné a nemuselo zažívat chudobu a přežívání od výplatě k výplatě, proto se snaží co nejvíce pracovat, aby mohli v budoucnu svůj majetek přenechat svým dětem.

Samozřejmě nelze generalizovat, ale mají Vietnamci podle tebe nějaký charakteristický povahový rys?

Řekla bych, že je to pracovitost.

Linda

Předpokládám, že občanství máš české, národnost vietnamskou. Narodila ses v České republice? Co tvoji rodiče?

Ano, národnost mám vietnamskou, občanství české, avšak až od doby, co jsem dovršila 18 let. Do té doby jsem měla občanství vietnamské. Ve své podstatě jsem si české občanství mohla zařídit už předtím, ale nebyla jsem k zařizování těchto záležitostí dostatečně kompetentní. Nutno ale zmínit, že občanství mám jak české, tak vietnamské. Narodila jsem se v České republice, což vede spoustu lidí k mylnému názoru, že mám automaticky české občanství. Není tomu tak. Pokud jsou mí rodiče cizinci a mají na území České republiky povolení k trvalému pobytu, jsem na stejné úrovni jako mí rodiče.

Jak už jsem tedy zmínila, mamka s tátou mají trvalý pobyt na území ČR. Moji rodiče do České republiky přijeli za prací poměrně v mladém věku, z čehož vyplývá, že nutností bylo i vízum. Jelikož ale přijeli za prací, měli v plánu zůstat na delší dobu než povoluje vízum. Zažádali si o trvalý pobyt, který zahrnoval řadu podmínek, které se museli splnit, aby žádost byla vyřízena kladně.

Máš ve Vietnamu příbuzné? Jste v kontaktu? Navštívila jsi Vietnam?

Ano, velkou část rodiny mám ve Vietnamu, ale část mám i tady v Česku. S rodinou ve Vietnamu jsem v kontaktu a pravidelně je navštěvuji. Vietnam jsem navštívila za celý svůj život pětkrát. Osobně jsem si Vietnam velice zamilovala. Nevím přesně, co mě tam tak táhne, ale nejspíš to bude rodina a obecně ta „atmosféra“, která je nepopsatelně úžasná. Možná je to jiné prostředí, co mě tolik zaujalo, což by bylo zvláštní, protože tam většinou jezdím v létě, kdy se teploty vyšplhají skoro na 40 °C, nebo je to jídlo, které si nemohu dovolit tady v Česku každý den. Dostanu se tam i k moři a na různá pěkná místa. Těžko říct, aspektů je mnoho, řekla bych, že všechny ty věci dohromady mě přiměly si Vietnam zamilovat natolik, že se mnohdy nechci ani vracet zpátky. Avšak v porovnání s Českem je to mnohem chudší země a hodně věcí, jako je například zdravotnictví, neschvaluji. I přesto že moc Vietnam miluji, nedokázala bych tam žít natrvalo.

Používáš české křestní jméno, vietnamská jména jsou pro nás obtížně zapamatovatelná. Vybrali ti ho rodiče, nebo ty sama?

Jméno Linda mi vybírali rodiče. Mamka mě prý „pojmenovala“ po vietnamské zpěvačce, jejíž jméno ji zaujalo. Paradoxem však je, že v ostatních vietnamských domácnostech rodiče své děti oslovují rodným jménem, kdežto u nás doma mi neřeknou jinak než „Lindo“. Stejně tak je to i u mých sourozenců.

Má tvoje vietnamské jméno nějaký význam?

Tato otázka bývá velmi častá, ale nikdy jsem se nad tím nezamyslela. Mé celé jméno je TRUÔNG THANH THUÝ (použila jsem naši abecedu i se znaménky, abych byla korektní). Začnu tedy s mým příjmením TRUÔNG – význam jména v překladu znamená škola, učení nebo také pole. Údajně je to ključí jméno. Moje křestní jméno THANH THUÝ znamená modrá, ambiciózní a věrná.

Dodržujete doma nějaké vietnamské tradice a svátky?

Stejně tak jako pro Čechy jsou důležité Vánoce, pro vietnamskou kulturu je to vietnamský Nový rok, kdy každoročně probíhají obrovské oslavy po celém Vietnamu. Řídí se podle lunárního kalendáře, takže každý rok vychází tento svátek v gregoriánském kalendáři na jiný den. Na tento svátek se připravují různé tradiční pokrmy a pořádají se různé hostiny. A tradičně letí jeden člen naší domácnosti za rodinou do Vietnamu.

Které české svátky máš ráda. Slavíte Vánoce?

Od malička jsem milovala Vánoce, protože jako malé dítě jsem se vždy těšila na dárky. Jak to bývá ale u většiny lidí, čím starší jsme, tím více svátky přestávají být o dárkách a kouzlo postupně zmizí. Osobně mám vánoční atmosféru ráda, samozřejmě už v nich není takové těšení jako v dětství, ale líbí se mi vše spojené s Vánocemi. Tím myslím vánoční stromeček (u nás doma o Vánocích také bývá), koledy, trhy, cukroví, filmy, sníh a vánoční svetry.

Také slavíme Vánoce, ale ne v pravém slova smyslu. Ano, máme stromeček, ba dokonce máme i českou večeři, což se skládá z vepřového řízku a bramborové kaše (rybí řízek a bramborový salát u nás nevaříme). Máme ve zvyku se i obdarovávat vánočními dárky.

Jak vypadá třeba víkend ve vietnamské rodině?

Řekla bych, že ve většině vietnamských domácností chodí rodiče pracovat i o víkendu. Tím pádem děti stráví víkend samy nebo tím, že jim pomáhají. Nemohu mluvit za všechny vietnamské rodiny, ale u nás to funguje následovně. Víkendy trávíme jako ostatní dny v týdnu, výjimkou je, že my děti nejsme ve škole. Rodiče chodí do práce. Ale znám i rodiny, které o víkendu nechají práce, věnují se dětem anebo dokonce spolu vyrazí i do přírody nebo na výlet. Těžko říct, každá domácnost to má nastavené jinak.

Vaříte doma vietnamská jídla, nebo dáváte přednost české kuchyni? Které české jídlo máš ráda?

Jelikož jsou oba moji rodiče zvyklí na vietnamskou kuchyň už od malička a do Česka se dostali až ve svých dvaceti letech, preferují kuchyň ze své mateřské země. Přece jen jsou Česká republika a Vietnam z odlišného kontinentu, takže se pokrmy musí lišit výrazně. Mé mamce české jídlo moc nesedlo, na rozdíl od táty, který není tak náročný, co se týče jídla.

Samozřejmě ne každý pokrm mu sedne, ale v české restauraci by se najedl bez problémů. U nás doma se vaří vietnamské jídlo. Jsou však i výjimečné dny, kdy se mamka rozhodne udělat třeba řízek s bramborovou kaší. Vzhledem k tomu, že tu žiji od narození, na české jídlo jsem zvyklá, a i mi chutná. Výběr z české kuchyně je široký a nedokážu říct, které jídlo mi chutná

nejvíce. Avšak mladší já by za mé nejoblíbenější jídlo označilo řízek s bramborovou kaší. Chutná mi ale tradiční česká svíčková a vepřo-knedlo-zelo.

Liší se výchova ve vietnamské rodině od té v české?

Ano, liší. Velký důraz se klade na vzdělání a budoucí povolání. Mladší musí mít úctu ke starším, rodina je na prvním místě, každého známého musíme pozdravit a za vše se musí poděkovat. Obecně výchova vietnamských rodičů je přísná. Snaží se dosáhnout toho, aby dítě bylo vzdělané, nebylo drzé – zkrátka vychované tak, aby mělo správné morální zásady. Mají k tomu svůj důvod, chtějí pro nás jen to nejlepší. Myslím si, že takhle to funguje i u českých rodin s tím rozdílem, že na své děti nekladou tak vysoké požadavky. Necháávají jim možnost individuálního vývoje a větší svobodu, například ve výběru školy a budoucího povolání.

Samozřejmě nelze generalizovat, ale mají Vietnamci podle tebe nějaký charakteristický povahový rys?

Na tuto otázku je celkem obtížné odpovědět. Neřekla bych, že mají nějaký typický povahový rys. Stejně tak jako lidé žijící v ČR se od sebe i Vietnamci liší různými charaktery. Každý z nás to má vnitřně nastavené jinak. Samozřejmě velkou roli také hraje prostředí, ve kterém vyrůstáme.

Jana

Předpokládám, že občanství máš české, národnost vietnamskou. Narodila ses v České republice? Co tvoji rodiče?

Sice jsem se narodila v České republice, ale české občanství nemám. Jedině když vietnamští rodiče mají české občanství, tak jejich děti ho mají automaticky také. Moji rodiče mají vietnamské občanství, takže až mi bude 18 let, tak si můžu požádat o české občanství.

Máš ve Vietnamu příbuzné? Jste v kontaktu? Navštívila jsi Vietnam?

Ano, mám příbuzné ve Vietnamu, ale taky v Německu a v Americe. V kontaktu jsme, máme rodinnou skupinu na Messengru, kde si píšeme a posíláme fotky. Před třemi lety jsem byla po osmi letech ve Vietnamu a musím říct, že to byly nejlepší prázdniny, jaké jsem kdy měla.

Používáš české křestní jméno, vietnamská jména jsou pro nás obtížně zapamatovatelná. Vybrali ti ho rodiče, nebo ty sama?

Když jsem byla malá, tak mě hlídala „teta,“ která mi vybrala jméno Jana.

Má tvoje vietnamské jméno nějaký význam?

Ano, moje prostřední jméno znamená pečlivost, trpělivost a křestní jméno znamená talentovaný člověk.

Dodržujete doma nějaké vietnamské tradice a svátky?

Ano, u nás se slaví Lunární nový rok, během tohoto svátku je celá rodina pohromadě a připravuje se na přivítání nového roku.

Které české svátky máš ráda? Slavíte Vánoce?

Mám ráda všechny svátky, ale hlavně Velikoce, protože když jsem byla ještě u tety, tak jsme malovali vajíčka. Bavilo mě to. Bohužel neslavíme Vánoce, ale každá vietnamská rodina to má jinak. U nás si dáváme jenom dárky a jíme kapra s bramborovým salátem.

Jak vypadá třeba víkend ve vietnamské rodině?

Moji rodiče pracují i o víkendech, takže netrávíme čas spolu. Když jsem byla ještě malá, byla jsem z toho smutná. Ale vím, že chtějí pro nás to nejlepší, a snaží se, abychom se měli dobře.

Vaříte doma vietnamská jídla, nebo dáváte přednost české kuchyni? Které české jídlo máš ráda?

Převážně doma vaříme vietnamskou kuchyni, ale pokud mi něco chutná v restauraci, tak si najdu recept na internetu a uvařím. Mám moc ráda koprovou omáčku, svičkovou a hlavně bublaninu. Každý den bych ji mohla jíst.

Liší se výchova ve vietnamské rodině od té v české?

Myslím si, že výchovný styl asijských rodičů je přísnější než u českých. Od dětství nás učí respektovat starší. České děti jsou ale už od malička samostatnější. U vietnamských dětí je tomu naopak. Protože se vietnamští rodiče vždy chtějí o ně postarat, tak v důsledku toho se mnoho dětí o sebe postarat neumí.

Nám Evropanům se zdá, že Asiaté jsou si podobní. Jak to vnímáš ty?

Připadá mi vtipné, když se mě lidé ptají, jak poznám Vietnamce, aniž bych si je spletla s jinými Asiaty. Upřímně, nevím, jak to vysvětlit. Ale na první pohled a na dálku už tuším, ze které asijské země ten člověk je. Nemusím ani slyšet, kterým jazykem mluví.

Mira**Jak dlouho žiješ v České republice? Odkud jsi přijela?**

Přijela jsem z východní části Ukrajiny, z města Charkov, v České republice jsem téměř od začátku války, tedy 2,5 roku.

S kým jsi přijela?

Jsem tu s maminkou, všichni ostatní členové rodiny zůstali na Ukrajině. Jednou za několik dní si voláme přes WhatsApp a bavíme se. Z přátel mám na Ukrajině hlavně jednu kamarádku z dětství, s ní jsem taky v kontaktu.

Jak ses dostala právě do Českých Budějovic?

Původně jsme s mamkou přijely do Prahy, o pár dní později do malého města v Libereckém kraji a tam jsme zůstaly asi na 2 měsíce. Podmínky tam ale nebyly dobré a postupem času se ještě zhoršily hodně pronajatého bytu v Českých středních škol, a tedy možnost na některé z nich studovat. Maminka si zjistila kontakt na tu paní a brzy jsme překonaly dlouhou cestu a dorazili do Lišova. O rok a půl později jsme, navíc maminka nemohla najít normální stabilní práci a rozhodla se, že musíme jet někam jinam. Ale neměly jsme nikoho, kdo by nám pomohl nebo poradil. Kvůli tomu vše bylo komplikované. Po nějaké době se mamka při telefonickém rozhovoru s jednou známou dozvěděla o ubytování v Lišově na studentském intru, kde bylo několik pater vyčleněno pro Ukrajince. Výhodou bylo i to, že Lišov je blízko Českých Budějovic, kde je hodně středních škol a tedy pro mě možnost studovat. Po nějaké době jsme se přestěhovali do Budějovic, kde nyní bydlíme.

Co pro tebe bylo po příjezdu nejtěžší?

Nejtěžší pro mě po odjezdu z domova byl ten tísnivý pocit, který měl asi každý z nás, že nevím, kdy se budu moci vrátit domů a jestli vůbec bude taková možnost. A také to, že pár dní po našem odjezdu došlo k obsazení městečka, kde žijí moji prarodiče, a ztratili jsme s nimi jakýkoli kontakt. Několik měsíců přežívali v hrozných podmínkách a my jsme o ně jako rodina měli strach. Díkybohu teď jsou v pořádku a už jsme s nimi v kontaktu. Prvních několik měsíců války jsem prožívala hodně těžce, dá se říct v jakémsi apatickém stavu.

Měla jsi vedle sebe někoho, kdo ti pomáhal, myslím kromě rodiny?

V Lišově jsem se ve škole a na intru se seznámila s několika Ukrajinci v mém věku, s jednou holkou jsme se docela sblížily. Po několika měsících jsem se postupně začala cítit líp. Když jsem nastoupila na střední školu, měla jsem obavy z toho, že jsem jediná Ukrajinka ve třídě, že skoro vůbec nemluví česky a nevím, jak se budu rozumět výkladu. Naštěstí jsme se skamarádily se sousedkou z lavice, která mi hodně pomohla a doposud pomáhá s češtinou. Za to jí děkuju. Jsem velmi vděčná i za pochopení ze strany učitelů.

Líza

Jak dlouho žiješ v České republice? Odkud jsi přijela?

V České republice žiju už 2 roky. Přijela jsem z města Krasnohrad, toto město se nachází v Charkovské oblasti.

S kým jsi přijela?

Přijela jsem s mamkou.

Jak ses dostala právě do Českých Budějovic?

V té době moje sestra už bydlela dva roky v Českých Budějovicích.

Co pro tebe bylo po příjezdu nejtěžší?

Nejtěžším byly dvě věci, první smířit se s tím, že budu muset žít v jiné zemi, druhá naučit se češtinu.

Jakým způsobem jsi to překonávala?

S prvním mi pomohli rodina a kamarádi z Ukrajiny. S tím druhým čeští kamarádi ze základky.

Měla jsi vedle sebe někoho, kdo ti pomáhal, myslím mimo rodiny?

Na základce jsem si našla pár kamarádů a myslím, že oni mi pomohli nejvíc

Určitě máš na Ukrajině příbuzné a kamarády. Jste v kontaktu?

Ano, jsme v kontaktu a povídáme si docela často.

Barevně od pondělka do pátku

Barevný týden na zdrávce byl týden, kdy se studenti i učitelé oblékali do barev určených pro jednotlivé dny. Nechaly jsme se inspirovat sociálními sítěmi, ten nápad nám připadal hezký, tak jsme ho uskutečnily.

Co nás k tomu vedlo? Myslíme si, že na naší škole je málo aktivit, které by zahrnovaly všechny studenty bez výjimky. Proto jsme se rozhodly, že zorganizujeme nějakou "týmovou" akci.

Od učitelů jsme nečekaly takovou účast, proto jsme byly překvapeny, že se jich tolik zapojilo. Rády bychom vyzdvihly jednu paní učitelku, která se do akce nejvíce vžila. Byla to paní učitelka Karešová. Každý den na sobě měla dokonce několik odstínů dané barvy! V naší generaci bychom ji nazvaly *fashion ikonou* (*fashion icona* – osoba, která se umí hezky oblékat).

Úspěch nás motivoval k další akci a tou byl „NO BACKPACK DAY“. V současné době hledáme další inspiraci a těšíme se na vaše originální nápady.

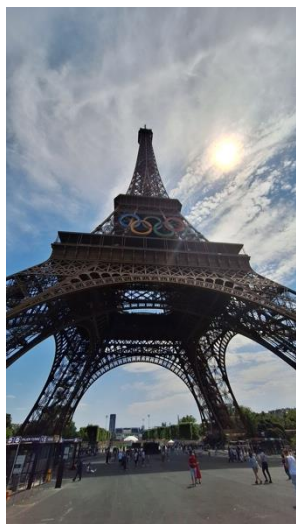
AZ2, Anička a Zuzka

LETNÍ PAŘÍŽ

Ahoj zdrávko,

v létě jsem vyrazila na týden do Paříže. Rovnou můžu říct, že je to krásné město, plné kaváren, pekáren, restaurací, obchodů a také lidí. Přináším vám takový mini přehled a deníček, co vše se zde dá dělat a co navštívit.

První věc, na kterou je třeba se připravit, je nával lidí. V létě byla Paříž plná. My jsme zde byli týden před olympijskými hrami a bylo to znát. Kolem poledne bylo velmi těžké cestovat v metru nebo najít volné místo v restauraci. S množstvím lidí souvisí i extrémně dlouhé fronty na turisticky známá místa. Do takového *Louvre* budete ve frontě čekat klidně i hodinu. Nicméně většina památek opravdu stojí za navštívení, včetně právě zmiňovaného muzea.

Ve městě lásky se dá dělat opravdu spousta věcí. Je to město vhodné i na procházky. Denně jsme zde nachodili skoro 20 km. Viděli jsme ikonickou *Eiffelovu věž*, na kterou jsme poctivě vyšlapali i těch 1665 schodů kvůli výhledu na Paříž. *Muzeum Louvre* stojí za návštěvu také. Mimo *Da Vinciho Mony Lisy* je zde spousta dalších krásných obrazů a soch. Uvnitř komplexu je i jeden z pařížských vítězných oblouků (celkem jsou 3). Za zmínku stojí i *Musée d'Orsay*. Další krásné muzeum, které mě nadchlo nejen svými obrazy, ale i svou přehledností a prostředím. Vstup do obou muzeí je pro studenty EU zdarma.

Dalším místem, které stojí za zmínku, je *Pantheon*. V něm jsou pohřbeny významné osobnosti Francie. Najdete zde hrobku Alexandra Dumase, Émila Zoly, Victora Huga, ale třeba i manželů Curiových. Vstup je opět pro studenty zdarma.

Krásný výhled na celé město se vám naskytne z Vítězného oblouku na náměstí *Place Charles-de-Gaulle*. Vstup je opět zdarma. Když vyjdete pár schodů, uvidíte neopakovatelnou krásu Paříže. Toto místo se stalo jedním z mých nejoblíbenějších. Oblouk navazuje na ulici *Champs-Élysées*, která je jednou z nejznámějších pařížských ulic zejména proto, že se zde nachází spousta obchodů nejen luxusních značek.

Co při návštěvě Paříže nesmíte vynechat, je zámecký komplex *Versailles*. Nachází se sice mimo Paříž, ale pohodlně sem dojedete z centra vlakem. Tohle je opravdu výjimečné místo. Strávíte zde celý den, nachodíte spoustu kroků, ale uvidíte něco nádherného. Tento komplex je obrovský. Vstup do zámku je zdarma, do zahrad už je zpoplatněn i pro studenty. Ale uvidíte tolik krásné architektury, a ještě se dozvíte něco o francouzské historii.

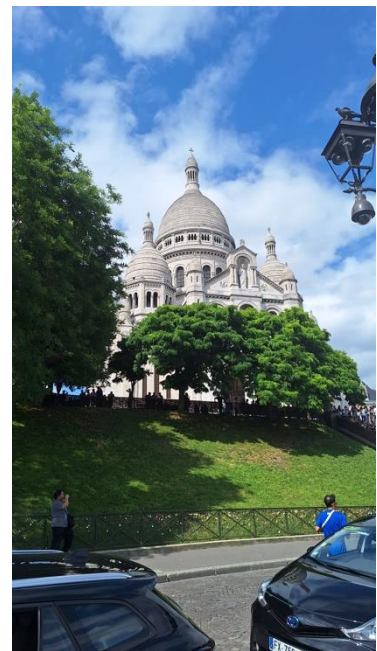

Co bych naopak znovu nenavštívila, je *Disneyland*. Na jednu stranu je to velmi magické místo, kde si užijete spoustu zábavy, ale také je to předražené a velice únavné. Byli jsme zde 12 hodin a celkem navštívili 6 atrakcí. Všude byly neskutečné fronty dlouhé i na hodinu a půl čekání. Pokud se tu chcete najíst, tak budete také čekat. Jet do *Disneylandu* v létě je šílený nápad, protože v těchto frontách se vám udělá špatně opravdu lehce. V odpoledních hodinách už zde bylo tolik návštěvníků, že v davu bylo těžké se pohybovat. Vstupenky jsou drahé a myslím, že to za to nestojí. Nicméně pro velké fanoušky Walta Disneyho je to místo plné kouzel a krásné atmosféry.

Posledním místem, které chci zmínit, je čtvrť *Montmartre*.

Tato část města je plná kaváren, restaurací a pekáren. Dominantou je bazilika *Sacre – Coeur*. Montmartre je jedna ze dvou pařížských částí, která se nenachází v rovině, dokonce sem vede i lanovka. Ale pokud se chcete hezky projít a poznat čtvrť, tak doporučuji chodit pěšky. Najdete zde snad všechny kuchyně světa a spoustu zajímavých lidí. Samotná bazilika je velmi krásná stavba stojící na kopci, ze kterého je vidět celá Paříž, a ať už jste nebo nejste student, nemusíte nic platit.

O krásných místech v Paříži bych mohla psát opravdu dlouho. Tato jsou má nejoblíbenější a jedno méně oblíbené. Snad po celé Paříži najdete pekárny, kde koupíte opravdu ty nejlepší croissanty a typické pečivo, a tím nemyslím jen bagety. Pařížské dezerty zná celý svět a jsou výborné. Jídlo samo o sobě zde je úžasné. Celkově mě Paříž velmi překvapila a moc ráda bych se sem vrátila. Je to město pro mladé lidi i kvůli aktivitám, které nabízí. Věřte mi, že i když Paříž třeba nepatří na váš wishlist, tak se vám tu bude líbit.

Marie Vlášková

Literární okénko Marušky Vláškové

Ahoj zdravko, zdravím z Jihočeské univerzity,

literární okénko ještě nějakou chvilku bude pokračovat. Tentokrát jsem se zaměřila na populární knížky, zejména z aplikace TikTok. Opravdu tyto knížky stojí za přečtení?

ČTVRTÉ KŘÍDLO – REBECCA YARROS

Zrovna za tuhle knihu položím ruku do ohně. Pro mě to je zatím nejlepší kniha roku 2024 a tu popularitu si rozhodně zaslouží.

Jedná se o young adult fantasy, kde nechybí romantika, napětí, intriky a draci. Draci jsou na téhle knize snad to nejlepší.

Děj se odehrává ve fiktivním světě, kde hlavní hrdinka Violet nastupuje do prvního ročníku kvadrantu jezdců v Basgiathu. Jednoduše se bude učit, jak být válečným jezdce na drakovi. Jezdci představují ochránce země. Ovšem takové studium je nesmírně náročné. Celková doba studia je 3 roky a celé studium zvládne jen hrstka kadetů. Ti, kteří ho nezvládnou, umírají. Samozřejmě je zde romantická linka mezi Violet a klukem, který ji

nenávidí. S Violet se protloukáme prvním ročníkem a čteme, jak si poradí s různými překážkami ať už ve studiu nebo v životě. A ještě jednou připomínám, že jsou zde úplně úžasní draci.

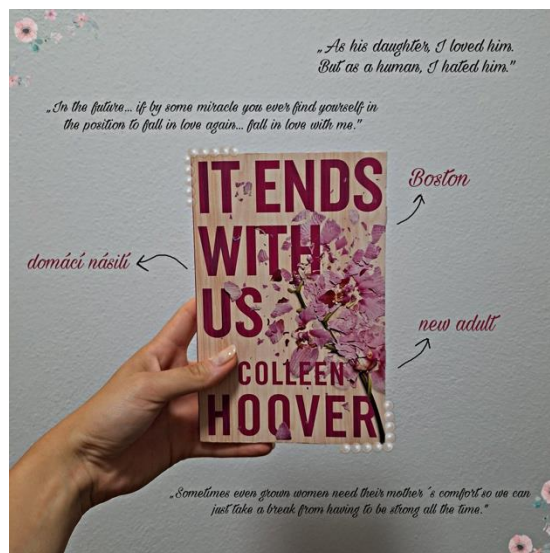
IT ENDS WITH US – COLLEEN HOOVER

Český název je "Námi to končí" a myslím, že tuto knihu budete znát i díky stejnojmennému filmu z léta 2024.

Tahle kniha je na TikToku velice populární, ať už ji lidé milují, nebo nenávidí. Mně osobně se líbila, ale existují určitě lepší knihy, které si zaslouží stejnou popularitu.

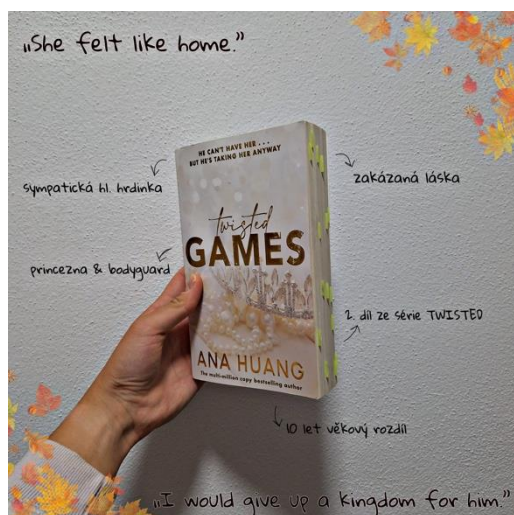
„Námi to končí“ je kniha o lásce. Láska však vypadá jinak, než jsme zvyklí. Příběh je ukázkou toho, jak může vypadat domácí násilí. Není to vždy o tom, že chlap je agresivní idiot, co bije svoji holku jen tak. Neobhajuju domácí násilí, ale zde je ukázáno, proč někdy ženy mají problém z takového vztahu odejít. Bohužel je možné stále milovat člověka, který nám ubližuje, a je velmi těžké ho opustit. Tahle kniha mě donutila přemýšlet nad tolika věcmi. Ano, bylo mi Ryla i líto a opravdu jsem chtěla věřit, že už to znovu neudělá.

Co se týče filmu, tak si radši přečtěte knihu. Je mnohem lepší. A pokud hledáte knížku v angličtině, která není složitá, ale ani moc jednoduchá, tak tohle je správná volba.

TWISTED GAMES – ANA HUANG

Ted' se jedná o pořádnou romantiku. Toto je druhá kniha z Twisted série. První díl, Twisted love, je možná na TikToku vidět více, ale tenhle je mnohem lepší. Twisted love není špatná knížka, ale ani dobrá. Taková průměrná, řekla bych. Zato Twisted Games je jiná liga.

Je to typická romantárna a určitě se najdou hodnotnější knihy, ale pokud si chcete odpočinout od náročnějších témat, a ještě se u toho pořádně culit, tak tohle je ono. Romantická linka je zde mezi princeznou a jejím bodyguardem. Bridget je princezna malé země v Evropě, která studuje v USA, a Rhys je její bodyguard. On to bere jako vážnou práci a často princezně nechce spoustu aktivit dovolit. Bridget má pocit, že přichází o svobodu. To vyvolává mezi nimi rozbroje. Už jsem se zmínila, že je Rhys samozřejmě neskutečně sexy, a Bridget mu jen těžko odolává? Nesmějí spolu být, přesto je to k sobě táhne. V knížce je i dost dějových zvrátů, ale taky sexuálních scén, na to chci upozornit.

I když se jedná o druhý díl, není nutné číst díl první. Ten pojednává o jiných postavách, které jsou sice s Bridget propojené, ale nejsou hlavní. Nicméně je zde pár narážek na první díl a pro lepší kontext je dobré ho přečíst. Věřím, že i ten první se vám bude líbit, a jestli mám pravdu, tak tenhle budete milovat 😊.

Marie Vlášková

Skryté talenty a koníčky našich učitelů

Učitelé jsou lidé, kteří se často svou pravou „nepedagogickou“ osobnost skrývají za katedrou a učebnicemi, ale každý z nich má svůj jedinečný svět plný talentů, koníčků a dětských snů o profesích. Někteří se rádi věnují pečení, jiní jsou nadšení sportovci. Proto jsme pro vás položili pár otázek několika z nich, abychom je lépe poznali.

UČITEL	SKRYTÝ TALENT	VYSNĚNÁ PROFESE	KONÍČKY
R. Binder	Jazykem si olízne nos	Doktor, právník	Čtení, PlayStation
E. Klímová	-	Učitelka, porodní asistentka	Jízda na kole, lyžování
M. Novotná	Pečení dortů	Učitelka, fotbalová reportérka	Stolní tenis, jízda na kole
H. Jandová	Malování	Švadlena	Turistika
J. Plecháčková	Zpěv	Kadeřnice, doktorka, sestřička	Čtení, pěstování kytek, vnoučata
M. Zronková	-	Zdravotní sestra	Cestování, sport, jazyky
R. Antonová	-	Magistra v lékárně	sport
E. Sýkorová	Rušení veškerého signálu všude, kde je :D	Učitelka ve školce	Hra na kytaru, houbaření, čtení
M. Fišarová	Ve správnou chvíli pozná správné lidi	Právníčka	Čtení, příroda, plavání
M. Kovářová	Pečení tematických dortů	Učitelka	Pečení, běhání
G. Tomášová	Kreslení	Zdravotní sestra	Turistika, cestování
D. Vácha	-	Archeolog	Psaní knih, čtení, rodina
G. Bezecná	-	Učitelka	Chození do divadla, čtení, výlety, sport
V. Špaček	Přesvědčování lidí	veterinář	Sport, domácí práce, rodina
I. Štixová	-	farmaceutka	Hudba, zpěv, turistika
V. Kletečková	„Já mám spíše netalenty“	Princezna, archeoložka	knížky

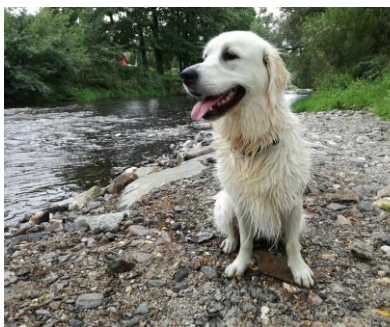
Kvíz

Poznáte kočku své matikářky nebo psa tělocvikářky? A kdo může mít jako domácího mazlíčka hada nebo dokonce daňka? Zkuste přiřadit zvířátko k jeho majiteli. Kvíz můžete vyplnit přes QR kód. K číslu u jména učitele přidejte písmeno u obrázku mazlíčka. Komu se podaří natipovat nejvíc správných dvojic, čeká ho odměna v podobě malého, živého, roztomilého koťátka. Kotě věnuje vítězi manželé Váchovi, takže to bude určitě chytré, dobře vychované možná i anglicky komunikující zvířátko. Jestli se ale o živého tvora nemůžete nebo nechcete starat, dostanete něco dobrého k snědku.

- 1 R. Antonová
- 2 J. Beran
- 3 G. Bezečná
- 4 L. Čoudková
- 5 J. Dorovínová
- 6 M. Fišarová
- 7 A. Hejnová
- 8 H. Jandová
- 9 J. Karešová
- 10 J. Kostohryzová

- 11 M. Kovářová
- 12 J. Lvová
- 13 P. Pecharová
- 14 B. Sedláčková
- 15 D. Sosnová
- 16 E. Sýkorová
- 17 R. Šipanová
- 18 G. Tomášová
- 19 D. Vácha
- 20 M. Zronková

A - Anie

B - Mourek

C - Mráček

D - Oskar

E - Adinka

F - Bubo

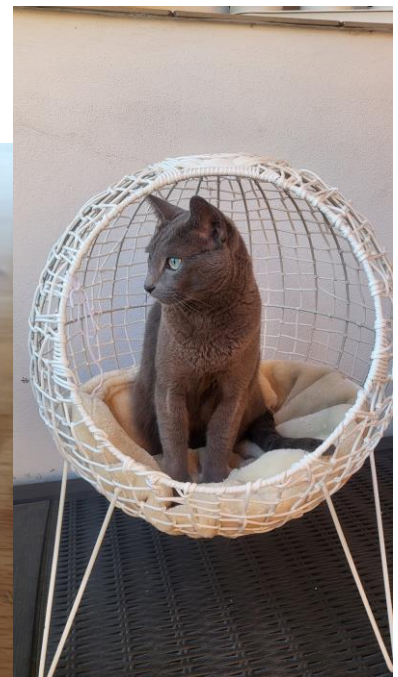
G - Matýsek

H - Oliver

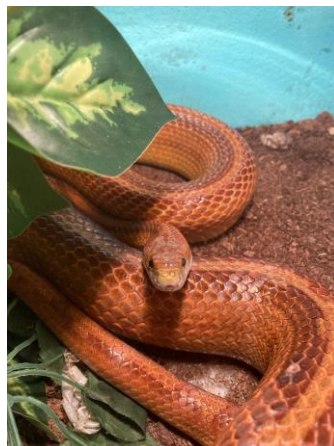
CH - Dino a Larisa

I - Albína

J - Freddie

K - kocour Floki, kočka Siggý

L - Tim

M - Babu

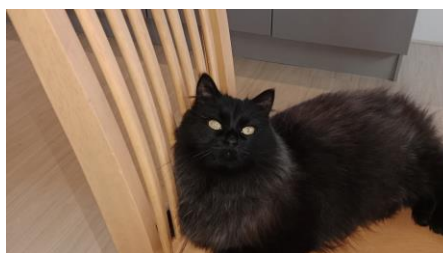
N - Sněhurka

O - Stella

P - Zdeňka

Q - Ferda

R - Pepíček

S - Matýsek

AUTOR: V. GRIMOVA

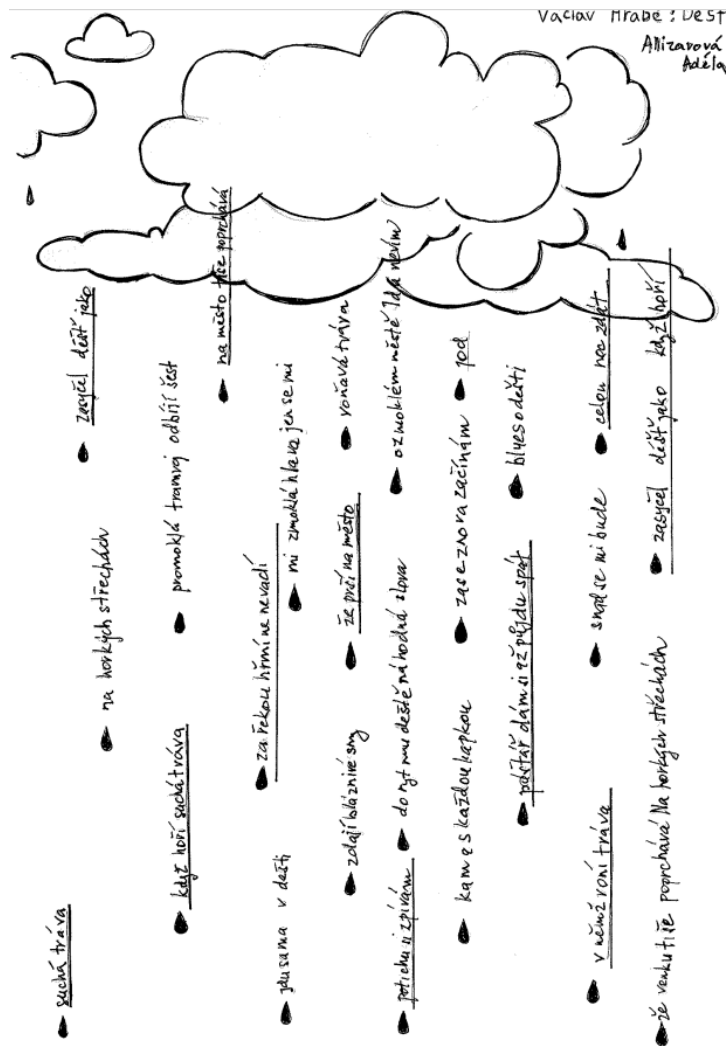
DEN ŠTUDENTA ZDRÁVKY

Tento komiks neobsahuje žádnou PLACENOU reklamu! (bohužel)

Moderní poezie

Pro zpestření výuky češtiny se žáci La3 a ZT3 pokusili napodobit tvorbu autorů moderní poezie počátku 20.století. Vytvořit kaligram není vůbec jednoduché, jedná se totiž o báseň, jejíž slova jsou rozvržena do obrazce, který vyjadřuje téma básně. Výsledkem byly velmi zajímavé kaligramy, které jako příklad otiskujeme.

Sportovní okénko

Naše cesta středoškolským atletickým pohárem

V září se mne děvčata začala ptát, zda „bude zase atletika“ a jestli „půjdeme“. Šly jsme na okresní kolo v Českých Budějovicích a vyhrály jsme. Za 14 dní nás čekalo krajské kolo v Táboře. Jely jsme tam s ambicemi tak na třetí místo. A k našemu velkému překvapení jsme opět vyhrály. A to podruhé za sebou! Prostě pro „ne“ sportovně orientovanou školu obrovský úspěch. Při vyhlášení výsledků jsme se smály, tak fajn, jedeme do Břeclavi. Tak trochu už jsme věděly, do čeho jdeme, a děvčata nebyla nervózní jako loni.

Zážitek to byl obrovský. Dostaly jsme se do královské atletické společnosti. Soutěžili zde přebornice svých okresů, krajů i reprezentanti z řad dorostenců. Dokonce jedna dívka a chlapec reprezentovali naši republiku na letošní olympiádě v Paříži. Prostě nádhera! Opět jsme se s pokorou poklonily královně sportů a zmoklé, zmrzlé, ale šťastné vyrazily na tři a půl hodinovou cestu domů.

